

Index Concionatorum.

70

- coelos assumptione?** Sacri omnes Interpretes arbitrantur per Martham adumbrari vitam Mariae Virginis activam: per Mariam vero Magdalena vitam ejusdem Virginis contemplativam. Hinc eximium Deiparae præmium juxta eximum utriusque vita exercitum. Quid spectant illa Cant. 7.7. *Statuta tua assimilata est palma, & ubera tua botrys.* Ubi palmæ vitis adjungitur, & quasi maritatur, ut enim S. Bernar. ser. 2. de assumpt. *Ambo vita sorores sunt, & debent esse coniubinales.* Palma est contemplationis symborum, quæ sursum erigitur, & cœlos videtur tangere? Virgo enim erecta fuit spissæ, *quia suspensa in calum animi intentione, exponit Alanius.* Chaldaeus vero: *In tempore, quo Sacerdoti tui extendent manus suas in oratione, similes sunt digitæ manus eorum extensis ramis palmarum.* Per palmam etiam charitas in Deum significatur, n. 94. Charitas, inquam, Deipara, propter quam dira passa est, n. 1437. 150. 1756. 1842. & 1856. Ea propter in celis adstat à dextris filii in toga palmata, num. 1472. Rursum per vitæ palmæ maritatum, & botrys referant designatur vita Virginis activa præsentem in Christi educatione, per quam plus meruit, quam Martyres sanguinem fundentes, n. 466. & 467. Vide pro hospicio uteri virginalis n. 459.
- Maria optimam partem elegit.** Primo in morte, in qua nigra videtur apparuisse, sed verè formosa apparet à num. 117. In morte optimam partem elegit quia amore Dei succensa, ut vulnerata moritur. Quo referas illud Cant. 1. Osculetur me: succendatur, & percutiat me, &c. n. 843. & 1141. Certe non jam mors, quam amor Mariam de medio tulit, qui fortis est ut mors, imò & morte potentior. Hic revoces dicta à num. 806. Mortis falecum in justos vibrat amor, n. 813.
- Optimam partem elegit.** In præmio glorie non solum esentialis, sed accidentalis: reliquid enim Virgo in celis triplici aureola, Doctoris, virginis & Martyris à n. 1869.
- Optimam partem elegit.** Quia in illa resplendent, florent, & vernant infinita propè modum corona è floribus, herbis, ramisque constructæ, quibus & ipsa coronetur, & coronet tuos. Quid revoces dicta n. 1756. & n. 1624.
- Spectrum Apoc. 12.** Heroine scemine potest ad Virginem in celos assumptioni veniente referri. *Signum magnum apparuit in celo, Mulier, &c.* Cur Mulier dicitur, dum signum magnum, seu miraculum Dei magnum esse prædicatur? Sic etiam Martha dum pro symbolo Deipara assumptione sumitur mulier appellatur, & mulier quædam Martham nomine except. illum est: Etenim tanta est Matris Dei sublimitas, tanta eius gratia, & ad tantam assumptionem gloriamque ne ipsam verum Deum esse falsò existimetus, opus sit mulieris voce deprimi. Sic etiam Ioa. 2. non matrem, sed mulierem filius ipse suus eam appellavit. Ubi S. Epiph. lib. 3. panar hæc. 179. Re vera Virgo erat ipsa, virgo & honorata, sed non ad adorationem (id est latrarium) nobis data, & propterea evangelum munit nos dicens quod ipse Dominus dixerit, quid mihi & tibi est mulier.
- Deinde** due alæ aquila magna data hunc fanfissima fæmina sunt *vita activa & contemplativa*, ut vult Richard. Vix. His duabus alijs prædicti erant feraphini apud Iaianam c. 6. Execielis animalia, & Angeli ascendentæ, & descendentes per scalam Jacobæam. De alijs aquilinis vide n. 774. *Luna sub pedibus triumphum, quem tuli Virgo de ipsi mortalitate designat,* num. 67. Morte ipsa Christi tanquam lunate calceamento præminuit, ut mortem conterat, num. 582. Ut enim S. Athanaf. orat de huma verbi: *Mortem per ipsum Christum debellatam, omnes in illo pedibus proseruent.*
- Denique** per solem, quo circumamicta appetit Deipara, adumbrari reor magnitudinem gloriae, ad quam eveniuntur Virgo: *Alia enim est claritas solis, alia claritas lunæ, alia claritas stellarum, i. Corin 15.41.* Maria claritas gloriose, non est claritas lunæ, nec stellarum, sed solis. Similis Deipara gloria gloria filii, cuius facies in Thaboris vertice resplendit ut sol. Vide S. Bernar. super signum magnum, S. Ilde. ser. de assumpt. B. Dei genitrix clarior sole respluit in throno claritatis. Vide S. Petr. Damian. ser. de assumpt.
- Pro Festiuitatibus Sanctorum.**
- Pro S. Andrea Apostolo;**
- Matt. 4. a. Ambulans Jesus juxta mare, &c. Piscatores Chris-**

Index Concionatorum.

71

- s. Stephanus.** In cuius externa fidei confessione, longè amandato mortis timore, apparuit serpentina prudens, & columbina simplicitas à num. 258. Vide plura pro Stephani prædicatione, & confessione verbo *Martyrum confessio.* & à n. 225. ad 397.
- Ex illa occidetis, & crucifigetis, &c.** Quid hoc quod quorū ad Deo missi sunt viri spectare doctrinæ, ac sanctitatis divexantur, persecutions patiuntur, tormenta, & mortem? Nonne melius esset, ut Christus suam propagaret Ecclesiæ ab hostiis incurribus? Certe à mundi exordio excitatae in Ecclesiæ persecutions à num. 1130. Impugnari potuit, non expugnari à num. 1197. Subinde Ecclesiæ splendida perficit, & gloriōsor affurgit, à num. 1215. Cur autem Christus suam voluerit Ecclesiæ tot divexata adversis vide à n. 1222.
- Vt venias super vos omnis sanguis iustus, &c.** Rabanus. Id est, omnis debita ultrò effus sanguine iustorum. Nam quibus tyranni Ecclesiæ in persecutions perdere nitebantur, illi miserè perire à num. 1206. Interfecti illi sanguine Martyrum, quos occiderunt, num. 505. & 534. Dum pungunt quasi apes ipsi perduntur num. 215. In circuitu ambulare dicuntur, quia irrito conatu Justos evertere contendunt, n. 534. Vide *Tyrannus.*
- A sanguine Abel justi usque ad sanguinem Zacharie.** Abelis elegia vide verbo *Abel:* Qais fieri hic Zacharias à Judæis occisus, vide verbo *Zacharias.*
- Visque ad Zacheiam.** Quare Christus non dixit, usque ad se ipsum, quandoquidem Judæi illum crucifixerunt, ejusque sanguinem fuderunt? Certe sub prædictione, & subsequentium Martyrum nomine se abscondit, sanguine passionem, & mortem, ut qui in iuis ipse, & loquatur, sibi perhibet telimonum, r. 364. Et patiatur, imò plusquam Martyres ipsi patiatur, num. 433. 977. 1071. Una enim est Christi, & Martyrum pax, n. 439. Vide *Christus Martyr.*
- A sanguine Abel iusti, &c.** Justus erat Abel, & occiditur, iusti reliqui Martyres, & adversa multa subiure. Quid mirum? Sic justi ad præstantissimam Dei amicitiam, & familiaritatem evehuntur, à num. 484. Sic filii Dei apparent, à n. 472. Sic summum locum tenent in Ecclesiæ, num. 506. Sic Christi quidam sunt à n. 522. Sic ad divinitatem evehuntur, à num. 531. Sic Matri Dei dignitatem quodammodo attingunt, & supérant à num. 459. Quæ omnia bellè cadunt in Stephanum, in d. & universa elegia data pro Martyribus. Vide *Martyr.* Et specialia Stephani Encomia verbo *Stephani.*
- Observa ex nonnullis scriptoribus apud nostros Cornelium, & Lorinum in cap. 7. Actuum Apostolorum num. 58. In Valle Josophat, ubi Stephanus lapidatus est, Osandi lapidem, in quo Beata Virgo cum Sancto Ioanne pro Stephano, toto lapidationis tempore precis fidebat. Ergo Stephanus suam martyrii coronam acceptam debet Beata Virgini. Quod mirum? Sunt enim Martyres generosa Maria soboles speciali titulo, num. 1749. Ipsi Dei, pars debetur imperialis martyrii purpura, n. 1751. Ec corona, & palma, n. 1750.**
- Pro S. Joanne Evangelista.**
- Dixit Jesus Petro, sequere me.** Cum Christus Petrum prædictisset crucis martyrium, quod sibi futurus erat, subiectus, sequere me. Cur dicitur Petrus, sequere me, nec dicitur reliquis discipulis, qui simili aderant, & Christum sequabantur, ac secuti erant per martyrium? Respondet Stephanus Augustinib[us] quia Petrus Non solum mortem, sed & mortem crucis, sicut Christus, expertus est. Certe Martyres crucifixi nobilissimum martyrium pertulere, ut qui perfectius Christo configurati, num. 1366. & 1492. Quid referas scalam Jacobæam à num. 1614. Et Seraphinorum spectrum apud Iamiam à num. 506. & à n. 856. Et que de Cherubinis, & palmis, à num. 1595. Certe gloria hæc ex crucis martyrio emergens minimè defuit nostro Joanni qui Christo patienti, & in cruce morienti astitit, cuius tormenta, & mortem ipse compatiendo, & commoriendo sentiebat, num. 1364. Rectè Stephanus Thomas à Villanova ser. de Joann. Evang. Miraque amoris diffusatio fuit, ut terrilibus domini sui crucifixibus dilectus adesset, & eacum cum dilecto poraret. Calicem, quem Joannes ausus est appetere, hausit sub cruce.
- 2. Sequere**

1. Thomas unus de duodecim, &c. Aberat Thomas Luc. 20. à discipulorum cœtu, qui erant intra domus clausi congregati, cum eis primò gloriose Christus apparuit, & vulnerum suorum cicatrices ostendit.

Index Concionatorum.

72

² Sequere me hec major Christi, & Sanctorum gloria. Cuius neque patientis, & crucifixi vestigii infulere: n. 495. & 740.

³ Conversus Petrus vidit illum discipulum, quem diligebat Iesus sequentem. Quis nam ille discipulus? Joannes Evangelista est de loquens. Cur vero ipsum reticer nomen? nequaquam retinet, sed perspicue exprimit, se se dilectum appellans: nam ex amoris incendio nomen Ioannis in dilecti nomenclatura transit, quasi non iam Ioannes, sed dilectus appelletur & sit, id est incedium amoris, seu novus Seraphinus fabricatus a Christo in ardenti dilectionis camino. Quid revoce dicta a n. 506. & a n. 856.

⁴ Quem diligebat Iesus. Vere Joannes dilectus quem admodum filius unicorum, id est quoniammodo Christus, qui est filius crucis, num. 1439. Sub crucis enim arbore nascitur Christus, illumine reparturit lacerum Deipara Virgo, non absque cruciatibus: eadem gaudet nativitate Joannes, quem eadem Virgo ibi peperit ubi filium, num. 1749. Et ad Joannem referas dicta a n. 1404. Vere Sanctus Damianus serm. 64. Quanta gloria magnus vir iste credidus est, qui per quoddam adoptionis arcane mysterium, & filius Virginis, & frater est Salvatoris.

⁵ Quem diligebat Iesus. Sanctus Augustinus ipsum pro ceteris, & familiaribus diligebat. Ardentior Iesu amor in Joannem quid non agat? Qui non operetur in illo magnalia: ad hunc Christi dilectionem referas dicta a n. 806, usque ad 841, ubi de vi divini amoris potentissima. Hoc divino amore tanquam vino generoso abunde oblectatus Joannes, & quasi crapulatus, & soporatus in Christi finu, pertulit animosè adverfaque a n. 842.

⁶ Quem diligebat Iesus. Christi amore cor Joannis, Joannis amore cor Christi, quasi philtro amatorio, divinissime affecta a n. 872.

⁷ Quem diligebat Iesus. Aurum est Joannis amor ignitum, examinatum a n. 898. Oleum aurum auri est, quod mire operatur a n. 903. Thesaurum amoris dominici possedit Joannes pretii eximi, & opes infinitas propemodum num. 906. Joannis ob amoris incenditum Deus appellari potest, num. 902.

⁸ Quem diligebat Iesus. Vis divini amoris impatiabilem quadammodo reddebat Joannem, quod celebrare poteris sub mandragorarum typo a n. 934. Rursus pictura amicitiae ex humiori litteratura potest venustè adaptari Joannis amor a n. 939.

⁹ Quem diligebat Iesus. Inde Joannis in Christum, & Christi in Joannem amor eximus, quod in Joanne omnem expulerit timorem ingruentium tribulationum, a n. 909.

¹⁰ Sic enim volo manere, &c. Certe licet violenter non occubuerit Joannes, non tamen illi deficit martyrii prelè, & propriè accepti gloria, num. 147. 1364. & 2450.

Pro S. Paulo primo Eremita.

Confiteor tibi Pater, &c. Ut in Festa Sancti Matthiae Apostoli.

Pro S. Antonio Abate.

Sint lumbi vestri precincti, &c. Ut in communi Confessorum non Pontificum.

Pro Cathedra S. Petri Apostoli.

Venit Iesus in partes Cesareae, &c. Ut in Natali illius.

Pro SS. Fabiano, & Sebastianos

Benti pauperes, &c. Ut in communi Martyrum extra tempus paschale.

Pro S. Agneta V. & M.

Simile est regnum calorum decem Virginibus, &c. Ut in communi Virginum. Vide S. Agnes.

Pro S. Vincentio M. Hispano.

Nisi granum frumenti, &c. Ut in festo Sancti Laurentii Martyris.

Pro Conversione S. Pauli Apostoli.

Ecco nos reliquimus omnia, &c. Ut in communi Apostolorum juxta Evangelium Mathæi.

Pro S. Blasio Episco. & M.

Si quis vult venire post me, &c. Ut in communi unius Martyris Pontificis.

Pro S. Mathia Apostolo.

¹ Confiteor tibi Pater, &c. quia abscondisti hec a sapientibus, & revelasti ea parvula, id est humilibus. Ea propter in cruce, quæ est humilium insignis, vera est posita sapientia, & coelestium cognitio, num. 343. Hinc Jacobo humili, data Sanctorum scientia, a cruce, num. 1618. & 797. Evectiad hanc divinorum notitia Apostoli, & eorum imitatores, qui Angeli sunt ascendentes, & descendentes per scalam: quod referas dicta a n. 1620.

Vide Alcalarem in cap. 4. apoc. v. i. notatione 1. sec. 2. Sanctus Hieronymus ad praefacta Evangelii verba: Gratias agit, quod Apostolis adventus sui operis Sacramenta, qui ignoraverunt Scriba, & Pharisei.

² Et revelasti ea parvula. Ita utmodi parvula sunt illi in quibus Iudas Minimus erit in milie, & parvulus in genere fortissimam, quidni minimus, & parvulus pro decem millibus sint, & fortissimis phalangibus, si dominorum notitia abunde sunt imbuti? Eos gigantes appelles, n. 1028. & 1442.

³ Venie ad me omnes, qui laboratis, &c. Laborantes dicebantur qui corpora dormientium, & morientium in Christo, & pro Christo, obvolvebant, & cooperiebant, n. 1707.

⁴ Venie ad me omnes, qui laboratis, &c. Sanctus Augustinus ser. 10. de verbis D. Ad quid ergo dicit, venire ad me, &c. nisi ut non laboreis. Videri vult Christus D. ut suo aspectu reficiantur pro illo laborantes, num. 869. Monemur ad Christum ne qui laboramus, & onerati sumus: certè ut post Christum abeamus, reficiunt mundib[us] quæ nobis Christum sequentibus oneri sunt, si reficiuntur, a n. 983 ad 995.

⁵ Et ego reficiam vos, Rabanus, interna refectione saturabo. Ite jubemus ad Christum patientem, & crucifixum: a quo laborantes, & onerati interna refectione saturamur. Christus enim è cruce pendens pastor Ecclesiæ est, suos sequaces pascens, & reficiens, num. 449. & 1739. Erlicer ad Christum eundo, Christumque sequendo divixerunt pro illo: labores tamen & dolores cibi sunt, quibus reficiuntur, num. 449. & 1739.

⁶ Reficiam vos. Tametsi Christum sequentes dira quæ subeamus: interna refectione saturamur; labores enim pro illo suscepiti non sunt absque interna animi gaudio, n. 779. Vide gaudium.

⁷ Tollite jugum meum super vos &c. Lex evangelica, & quæ præ se fert dura, & dira quæque, jugum Christi dicuntur, & quidem suave, ejusque onus leves; quia non homo sonus illud fert, sed suum etiam humerum supponit Christus, ut nobiscum jugum portet, & labores perfaret. Quid suavis? quid levius? In suis, & cum suis Jesus ipse laborat, & patitur, immo plusquam ipsi ipse laborat, & patitur, num. 433. 977. 1071. 485. & num. 43. Vide Christus Martyr.

⁸ Jugum meum suave est &c. S. Augusti. ser. 9. de verbis D. Qui jugum Domini intrepida cervice subierunt, tam difficulta pericula patiuntur, ut non à laboribus ad quietem; sed à quiete ad laborem vocari videantur. Sed adest Spiritus Sancti, qui gustata requie spirituali in afflictione deliciarum Dei in spe futura beatitudinis omnia presentia deliniret, aspera, & omnia gravia relevaret. Duo expedere. Primam, etiū jugum Christi præ se ferat labores, tormenta, & mortem pro Christo subeunda; suavia hec redundunt, & levia Spiritus Sancti presentia qua nihil est dulcius, num. 222. etiū enim hic divinus spiritus cooperarius pro Christo divexit, n. 478. laborat ipse, & quadammodo defudat, & patitur cum iustis laborantibus, & patientibus: n. 536. Ideo Spiritu Sancti pleni erant Martyres, n. 851. Deinde expedere: per spem futura Beatitudinis aspera, & dira quævis deliniri, & relevare. Vide pro hoc instituto plura verbo, spes, & Martyrum spes. & vide a n. 1674.

9 Jugum

Index Concionatorum.

73

⁹ Jugum enim meum suave est, & onus meum leue. Suave, & leve est, si præ oculis habeatur æterna Beatus, ut explicat Augustinus. Dixerat: Venite ad me omnes &c. Modo præmium hujus tequila, & apprehensione disciplina mercedem proponit, nempe gloria cœlestis, ut suave, & leve jugum appareat, & fit, a n. 1587. & a n. 1595. & a n. 1614. & a n. 1635.

¹⁰ Jugum enim meum suave est, &c. Cur suave, & leve? S. August. relatus: Omnia enim saeva, & immania, præfus facilia, & propè nulla efficit amor. Ideo amor vi num dicitur generosum, quo justi oblectati, hilariter dira quæque subeunt: a n. 842. Præ amoris levissima sunt gravia quævis? num. 846. Mandragoræ sunt divini amoris symbolum quævis impatiibilis, & insensibiles nosredentis: n. 936. Quidquid difficile est in præcepto, leve est amanti: num. 908. Hinc facile compreheſit jugum [leve fit] à facie olei. Amor enim oleum est auri: n. 903. Vide amor, & Martyrum amor.

¹¹ Jugum enim meum suave est, &c. Quid mirum, si oleo nominis Jesu divinissimo evanescatur scandalum Crucis; & jugum grave computret, & leve edidetur: n. 1435. Vide Iesus.

Pro tribus Martyribus Paulo, Didaco, & Joanne Societatis Iesu.

Die 5.
Februario

Cum audieritis prelia, & seditiones &c. Ut in communis plurimorum Martyrum extra tempus Paschale.

Habes horum sanctissimorum Martyrum passionem, & elogia aliquot a n. 1421. ad 1440. & ad illos spectant dicta a n. 1400.

Pro S. Thoma Aquinate.

Vos estis sal terra &c. Ut in communis Doctorum.

Pro S. Gregorio Papa.

Vos estis sal terra &c. Ut in communis Doctorum.

Pro S. Benedicto Abate.

Ecce nos reliquimus omnia &c. Ut in communis Apostolorum, & Abbatum.

Pro S. Franciso de Paula.

Nolite timere pusilli greci &c. Ut in communis confessorum non Pontificum.

Pro S. Georgio Martire.

Ego sum vitis vera &c. Ut in communis Martyrum tempore Paschali.

Pro S. Marco Evangelista.

Designavit Dominus, & alios &c. Ut in communis Evangelistarum.

Pro SS. A. Philippo, & Jacobo.

Ioan. 14

¹ Non turbetur cor vestrum &c. Creditis in Deum &c. Turbatos, incepsaque discipulos Dominus consolatur: atque ut mundanum ingruentium tribulationum metum ex illorum cordibus expellat, monet ut unum Deum præ oculis habent. Solum enim Deus timendum est, cetera contemnenda: a n. 909. ad 918. Vide timor.

² Non turbetur cor vestrum &c. Etsi locus ærumnarum, & tormentorum sit locus turbationis, datur tamen ad aperiendam spem: Creditis in Deum, & in me credite: a n. 761.

³ Non turbetur &c. Creditis in Deum &c. Quasi dicat: fiduciam in solo Deo, & in me Deo vero fidam habere; & sic omni expulso adversarum rerum timore, mutabitur fortitudinem propriam in divinam: n. 773. Et pulchritudo animæ vestra putat perficiat instar liliæ inter spinas: n. 756. Fiducia hec fortissimos vos reddet, firmos, & stabiles inter adversa: n. 783. & 785. Vide spes.

P. Ildeph. de Flores de Agone.

⁴ Creditis in Deum, & in me credite. De fide christiana sermo est: qua est illam habentibus instar peccatum firmissimum: a n. 699. Nauticus funis est, quo stabilit, tunc perstans: n. 624. & 710. Nauticus index est ad secundum navigandum inter tumulos persecutionum fluctus: n. 727. Reddit fideles quodammodo impatibilis: n. 748. Vide fides.

⁵ Creditis in Deum &c. De fide sermo est viva, charitati nempe adiutoria: per charitatem enim transfigurata anima nostra in Deum, & in Christum n. 810. Vnde nec adverba nec mors ipsa formidatur, sed contemnuntur: n. 811. Amoris alis voluntatis super omnem carnificinam: & rapimur ad inspiciemad Christum crucifixum, cui configuratur: n. 869. Amor divinus impatibilis reddit: a n. 934. Vide Amor.

⁶ In domo Patri mei mansiones multæ sunt. De æternæ Beatus, præmio Christus loquitur; Per quod à turbatione recreantur. Apostoli, ut interpretatur S. Aug. tract. 67. in Ioan. Ut æterna glorie ostentatione animuntur ad dira quæque subeunda, longe amandato timore: a n. 1674.

⁷ Mansiones multæ sunt. Et enim Beatus locus mansio[nis], requies bona, donum, seu donarium, collegium emeritorum militum post bellum tumultus, & labores: a n. 1037. Vide Beatus.

⁸ Mansiones multæ sunt. Bona æterna sic appellantur, ob stabilitatem, & perpetuitatem: non sic bona mundanæ: fugacia sunt, & omnino evanida, infat aquæ fluxæ, n. 991.

⁹ Domine, nescimus quid vadis, & quomodo possumus viam facere? Jam scimus quid abiit Christus, & viam eius agnoscimus: initiat enim nobis viam novam, & viventem per carnem suam in Cruci: n. 1621.

¹⁰ Ego sum via. Arcta quidem, & angusta, sed quæ ducit ad vitam; & solos illos capit, qui subtiles, & spirituales sunt, a n. 1597. Via hæc in gloriam Iacobea præsignata: a n. 1614. Ido Moysi gloriam videre cupienti offenditur Christus patiens, & gloriam videt per foramina petra, quæ sunt Christi vulnera, quæ via sunt ad vitam, a n. 701.

¹¹ Ego sum via, S. Chrysost. neque enim est possibile alia venire via ad patrem. Non enim ad gloriam venitur nisi per Christum patientem, & crucifixum, n. 890. & 1083. & 1623. & 1637.

¹² Et veritas. En quanto sit veritatis sublimitas, se ipsum Deus homo veritatem appellat: n. 241. O quanto est veritatis pulchritudo, & robur, a n. 240. vide veritas.

¹³ Et veritas. Euntibus per arctam laborum viam, & pro veritate decertantibus uique ad mortem, illi co adiut vitæ æterna, a n. 1650. ad 1657.

¹⁴ Dicit et Philippi: Domine, obse[n]de nobis Patrem, & suffici nobis: S. August. i. de Trini. illæ enim letitia, quæ nos adimplerit cum uita suo, nihil amplius requiriatur. Dum superites erat, Deo frui exoptabat: fed ei offenditur Christus. Qui videt me, vides & Patrem meum. Id est, ut explicat August. ser. 4. de verbis D. Ambula per hominem, ut pervenias ad Deum. Christum divexit, plagatum, crucifixum sequamur neceſſe est, ut ad Dei gloriam perveniamus, n. 495. & 704. Ante certamē videre Deum vult, & se Dei filium appellat: sed per labores, & tormenta id signatum habet; a n. 472. ad 483.

¹⁵ Tanto tempore vobis sum, & non cognovistis me S. Hilari. 7. de Trini. Arguit Apostolum in cognoscendo ignorantem cœme, quæ generis proprio Deo essent, calcare undas juberet venire, peccata dimittere, mortuis vitam reddere. Create nundum Christus martyrum Crucis subierunt, per quod se Dei filium palam testatus est, n. 475.